

hvor det er vanskeligt at tilvejebringe Balance mellem Indtægt og Udgift, saa vil denne Hindring være bortryddet, naar man fastslaar ved Lov, at Beløbet kan komme til Veje ved Salg af Statsobligationer, det vil sige ved Statslaan eller, som jeg ogsaa har udtrykt det, ved Forbrug af Formue. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylow) maa dog vist være klar over, at enten man bruger Udtrykket Forbrug af Formue eller Udtrykket Salg af Statsobligationer, saa kommer det ganske ud paa det samme. Ved Salg af Statsobligationer indvindes der Formue for Staten, og naar man bruger det indvundne Beløb til at afholde visse Udgifter, saa afholder man dem af Statens Formue.

Sylow: Jeg maa give den højtærede Minister ganske Ret i hans Betragtning lige overfor det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), at der kan utvivlsomt ikke paahvile Ministeren nogen som helst Pligt til at bruge hele det Beløb, der er stillet til hans Raadighed paa den omtalte Konto. Der kan jo være saa mange Omstændigheder, der kunne bevirke, at det overhovedet ikke kan komme til Anvendelse. Nogen Forpligtelse til at smide Pengene lige ud i Rendestenen har Ministeren ikke, han har en Beføjelse til at udgive det Beløb, men andet har han ikke. Hvis han anser det for fornødent at stoppe op med et Anlæg eller lignende, saa maa han anses for at have fuld Beføjelse dertil. Den Omstændighed, at det paa særlig Lov er indrettet, hvorledes han skal gaa frem, kan virkelig ikke gøre noget fra eller til. Jeg finder derfor ligesom det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), at der i og for sig ikke er nogen Modsigelse i vor Stilling. Vi have udtalt denne Reservation, og det giver netop en Advis til Ministeren om, at hvis det ikke er nødvendigt, behøver han saamænd ikke at bruge Beløbet.

Brandes: Den sidste ærede Taler er efter min Mening fuldkommen uenig med den højtærede Finansminister. Finansministeren tænker ikke paa at indskrænke de Udgifter, her er Tale om, og man kan ikke bruge det Udtryk, det ærede Medlem brugte: at kaste Pengene i Rendestenen, thi det, som denne særlige Lov skal benyttes til, og det, som ogsaa Finanslovsforslagets omtalte Post skal benyttes til, er at skaffe en Indtægt til Veje. Finansministeren vil ganske sikkert hverken

standse Jernbanebygningen eller Bygningen af Esbjerg Havn. Hvis han vilde det, havde han ikke netop søgt Bemyndigelse til gennem en særlig Lov at afholde disse Udgifter ved Forbrug af Formue.

Ordføreren (Bramsen): Jeg vil ikke gerne have, at denne Forhandling skal gaa til Ende, uden at det staar klart, at vi ikke her have noget som helst at gøre med Spørgsmaalet om vor Jernbanebygnings Fornuftighed, Hensigtsmæssighed eller Godhed. Vi have ganske simpelt 2 gældende Love. Den ene er Jernbaneloven af 1908, der gaar ud paa, at en hel Del Jernbaner skal bygges her i Landet; de fleste af dem er der givet Koncession paa, og de ere under Bygning, og for Statsbanernes Vedkommende er navnlig Dobbeltsporet over Fyn, som koster flere Millioner Kroner, et Anlæg af allerstørste Vigtighed. Det er en given Sag, at disse Love eksistere og skulle bringes til Udførelse. Men naar det ene eller det andet Medlem eller maaske et stort Antal Medlemmer mener, at vi ikke skulle bygge de Jernbaner, som i 1908 bleve vedtagne, saa har man at stille Forslag om, at Jernbanebygningen skal standses, at man skal høre op eller vente. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylow) taler endog om nye Anlæg, fordærlige Jernbaneanlæg, men de foreligge jo ikke her. Naar de komme til at foreligge, saa er Tiden til at tale imod dem, til at stemme imod dem. Det, der foreligger her, er, at saa længe disse Love bestaa, skulle de bringes til Udførelse, og saa skulle de Midler, der bevilges dertil paa Finansloven, kunne dækkes ved disse Laan. Hvis disse Love en Dag blive ophævede, saa falder den Lov, der her ligger paa Bordet, bort, den eksisterer kun i Kraft af de to Love. Man kan foreslaa dem ophævede, men det er ikke i Dag; Tiden til at tale om Esbjerg Havns Godhed eller Jernbaneanlægs Fornuftighed o. s. v. De ere nu en Gang vedtagne, og saa længe de ikke ere ophævede, maa man tage Hensyn til dem; den Dag, de blive ophævede, bortfalder denne Lov. Derfor synes jeg, at det er ufrugtbart i Dag at tale om Jernbaneanlæg o. s. v. Men uagtet det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) ganske sikkert kan svare for sig selv, vil jeg dog sige, at han slet ikke heller har taget anden Reservation end den: saa længe Lovene bestaa. Det er det, han siger. Han udtaler, at naar Udgifterne overhovedet skulle finde Sted, saa skulle de finde Sted